

A magyar nyelv és az irodalom útján Erdélyben

– a Grassalkovich Antal Általános Iskola 7. b és c osztályának diákjai

Tanulmányi kirándulás a Határtalanul!-pályázattal

2016. máj. 31-jún. 4.

1. nap

Nagyszalontára érkeztünk Arany János nyomában jártunk. Megtekintettük az Arany-portát, ahol helyi vendéglátónk vezetésével felidéztek Arany gyermekkorát. Az udvaron látható gémes kút, ill. eperfa alapján felidéztek a Családi kör és a Toldi ide kapcsoló részleteit. A gyerekek koszorút helyeztek el az Arany János -kép alatt.

Ezután a Csonka-toronyban megnéztük az Arany-múzeumot fel-és ledübörögve a sok-sok falépcsőn...

Utunk Nagyváradon folytatódott, ahol az Ady Múzeumot tekintettük meg. A múzeumigazgató a kedvünkért kicsit kitolta a munkaidejét, és lenyűgöző előadást hallhattunk tőle Ady nagyváradi éveiről. A múzeum után városnézés következett a gyönyörű belvárosban, megnéztük Ady kedvenc kávéházát, a Holnap alapítójának szoborcsoportját. Az első napi szálláshelyünk Magyarremetén volt, ahol faházakban laktunk, és Fila Istvánék panziójában étkeztünk.

2. nap

Köröstárkányra látogattunk, ahol az 1919-es "fekete húsvét" áldozataira emlékeztünk az emlékműnél. Gábor Ferenc előadását hallgattuk meg a Fekete-Körös völgyében élő szórványmagyarság történetéről. A koszorúzás után közösen elénekeltük a Himnuszt. Utazásunk legmegrendítőbb, legmeghatóbb pillanatait éltük át. Gábor Ferenc saját portáján egy könyvbemutatót is tartott, melynek keretében előadást hallhattunk a Belényesi-medence archaikus gyökerű magyar tájnyelvéről. Ennek alapján este a szálláson magyar-magyar szótárat készítettünk. Könyvadományunk egy részét felajánlottuk a helyi iskolának, és Gábor Ferencet kértük meg az átadására.

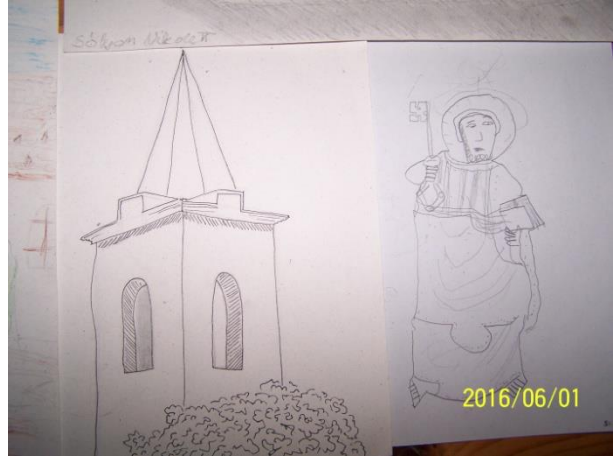
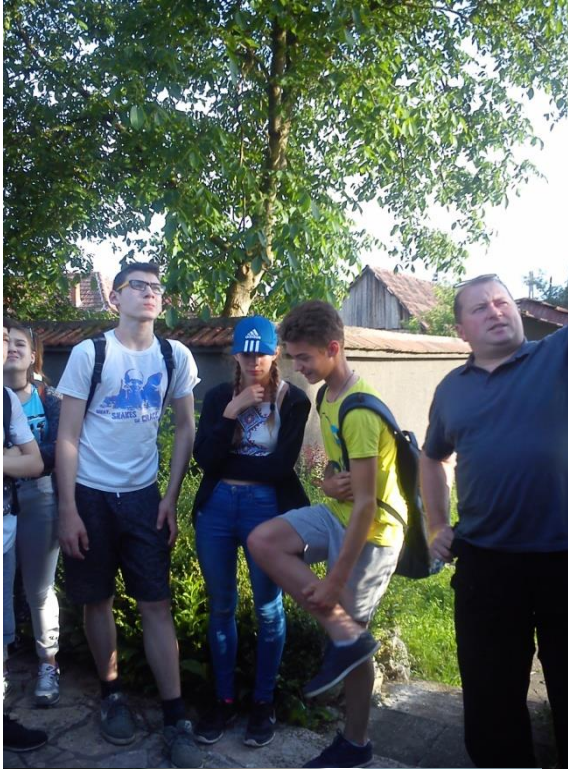

A felemelő pillanatok után Gábor Hunor vezetésével az Erdélyi-érchegységben kirándultunk. A közeli **Várasfenes** település mellett túráztak a gyerekek: felmáztak Bélavárához. Közben a völgyben készült az ebéd: kipróbáltuk a helyi specialitást, a mititeit is! Minden nagyon finom volt, még a pásztorkutya is csatlakozott hozzánk! Szép délutánt töltöttünk a folyóparton!

A második nap estjén **Magyarremete** különleges, belső freskókkal borított Árpád-kori templomát látogattuk meg. A helyi tiszteletes úr előadását hallhattuk a templomról, ill. a freskókról. A gyerekek a templomkertben ülve illusztrációkat is készítettek. A falucska esti és reggeli látványossága volt a

tehéncsorda vonulása is. A reggelinél felejthetetlen emlék lett a kemencében, a szemünk láttára kisütött kenyérlángos!

3. nap

Hosszabb utazás után **Csucsán** álltunk meg a Boncza-kastélynál, ahol Ady Endre és Csinszka az első világháború idején éltek. A kiállításon elolvashattuk Ady ezen időszakban született remekműveit is.

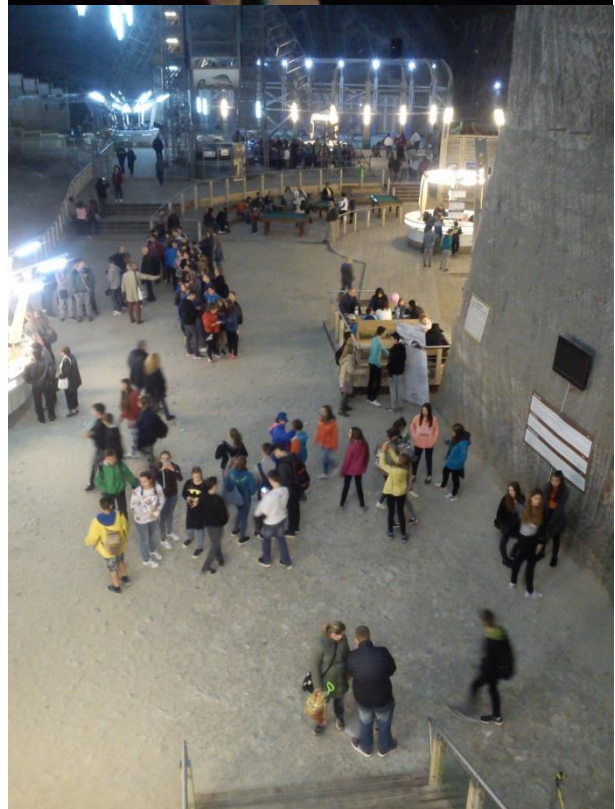
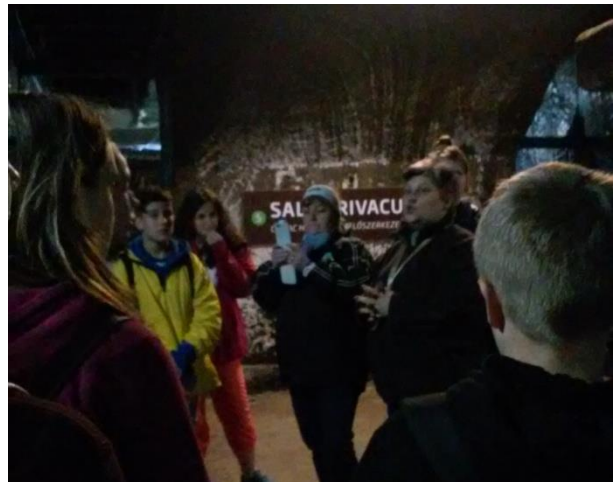
Bánffyhunyadon áthaladva –és a cigány palotákon elálmélkodva – hamarosan **Kolozsvárra** értünk. A kolozsvári városnéző séta során megtekintettük Erdély "fővárosának" főbb nevezetességeit. Koszorút helyeztünk el Mátyás szülőházánál, majd a Szent Mihály-templomban honismereti vezetőnk előadását hallgattuk meg. Részesei lehettünk egy magyar nyelvű misének is, mivel a felhőszerződés a templomban tartott minket. A híres Mátyás-szobortól átsétáltunk a Házsongárdi temetőbe, ahol piros-fehér-zöld szalagokkal emlékeztünk az itt nyugvó erdélyi nagyságokra: Reményik Sándorra, Dsida Jenőre, Kós Károlyra, Misztótfalusi Kis Miklósrá, Apáczai Csere

Jánosra és a gróf Bánffy, a gróf Bethlen és a báró Jósika családra. Sólyom Bernadett elszavalta Áprily Lajos: Tavasz a házsongárdi temetőben c. versét. Ezután a harmadik nap szálláshelyére igyekeztünk, **Gyalura**, ahol csodaszép természeti környezetben állt a szállodánk.

4. nap

A délelőttöt a **Tordai-sóbányában** töltöttük. Itt Erdély legnagyobb, UNESCO Világörökség részét képező sóbányájának lenyűgöző földalatti világát tekintettük meg. A helyi magyar idegenvezető érzékletesen ismertette a sóbányászat menetét, mesélt a sóbánya méreteiről, az ott található só mennyiségéről. Nyaltuk is! Egy kis szabadprogram keretében csónakáztak is a gyerekek, ill. felültünk az óriáskerékre. Torda az egyik legemlékezetesebb helyszíne volt az utazásunknak.

Kirándulásunk egyik legfontosabb helyszíne **Nagyenyeden** a Bethlen Gábor Kollégium volt. Miután leróttuk kegyeletünket az 1848/49-ben lemészárolt enyedi polgárok emléktáblájánál, a kollégium igazgatóhelyettese fogadott bennünket. Mesélt a kollégium történetéről, szerepéről a kisebbségi magyar létben, nagyjairól, hagyományairól. Mivel készültek a másnapi ballagásra, feldíszítve láthattuk például a híres csengőket! Itt találkozhattunk külföldi diákokkal is, és átadtuk a könyv-és DVD-adományokat a könyvtár részére.

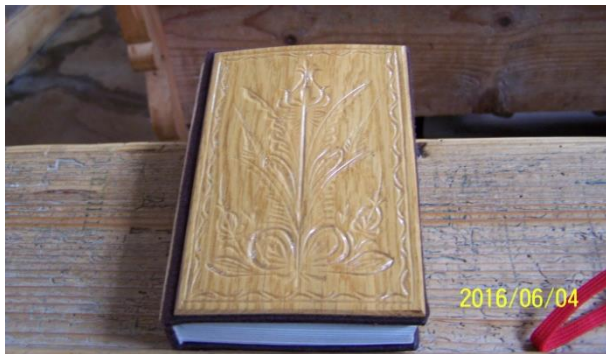
Ezután a jellegzetes házai, népviselete és kulturális öröksége kapcsán méltán világhírű, Europa Nostra-díjjal kitüntetett **Torockóra** látogattunk. Az 1239 méter magas Székelykő lábánál megemlékeztünk Jókai Mórról. Felidéztük az Egy az Isten c. regényét, melynek címe az unitárius vallás jelmondata, és amely Torockón játszódik. Megtekintettük a torockói tájházat, majd a vacsorának feltálatl húsleves és hamisítatlan erdélyi töltött káposzta után elfoglaltuk a szálláshelyünket.

5. nap

Utunk utolsó napján először **Körösfőn** álltunk meg. A kalotaszegi vidék talán legszebb templomát, a csodálatos szépségű, négy fiatornyos református templomot tekintettük meg. Hallgattunk előadást a templom jellegzetes

díszítőelemeiről, a kalotaszegi varrottasokról, a kazettás mennyezetről. Ezt követően a fő utcai kirakodóvásárban a vásárfiáról is gondoskodhattunk.

A második állomásunkon, **Bánffyhunyadon** felidéztek legnagyobb íróink alakját, hiszen az 1300-as években épült református erődtemplom kertjében időzött egykor Ady, Babits, Kosztolányi, József Attila Kós Károly és Petőfi Sándor is. Ismételten rácsodálkoztunk a fakazettás mennyezetre, a falakat díszítő híres kalotaszegi varrottasokra. Mivel június 4-én, a nemzeti összetartozás napján jártunk itt, megemlékeztünk Trianonról, a helyiekkel együtt közösen elénekeltük a magyar Himnuszt, és nemzeti színű szalagot helyeztünk el a templomban.

Utolsó állomásunk ismételten **Nagyvárad** volt, honismereti vezetőnk lakóhelye, ahol búcsúzóul a monumentális székesegyházat tekintettük meg. A Szent László alapította püspökség városában szó esett Szent László leghíresebb legendáiról, a városban nyugvó királyokról, Magyarország történelméről. A kanonokson ismét felidéztek Ady alakját, majd betértünk a könyvtárba is.

Zárszóként csak annyit, hogy mindannyiunk számára óriási élményt jelentett ez az utazás, hisz sokan közülünk csak most döbbenek rá, milyen érzés határon túli magyarként élni. Milyen vállalást, milyen kitartást, milyen erős hitet, milyen hazaszeretetet jelent a kisebbségi magyar lét. Csodálatos érzés volt „a magyar nyelv és irodalom útján” járni Erdélyben. Köszönjük, hogy a Határtalan!-pályázat erre lehetőséget adott!